Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

DONALD DUCK EN DE REGENDANS

Nr. 12 20 MAART 1965

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

MORGEN, 21 maart, begint de lente. En jullie weten waarschijnlijk wel dat er ieder jaar in de lente een soort wedstrijd wordt gehouden in het zoeken naar kievitseieren. Wie het eerste ei vindt, mag het aan de koningin gaan aanbieden.

Ook in Duckstad doet iedereen zijn best om het eerste ei te vinden. Vorig jaar deed de Grote Boze Wolf ook mee, maar je begrijpt dat hij niet eerlijk gaat zoeken! Nee, de Wolf had besloten dit jaar het eerste ei in te leveren, maar hij was niet van plan hard zijn best daarvoor te doen! Hij had al een heel slim plannetje bedacht — dat vond hij zelf tenminste — waardoor hij zeker het eerste ei in zou leveren. Op de dag dat de burgemeester het startsein gaf voor de speurtocht naar eieren, en iedereen de weilanden introk om te zoeken, sloop de Boze Wolf naar het kippenhok van boer Bolder, zocht er het kleinste eitje van het kleinste krielkipje uit en sloop er weer mee naar zijn eigen huisje, waar hij zich met het eitje en de verfdoos van Wolfje in de kelder opsloot.

De hele middag was hij, met zijn tong uit zijn mond hangend van inspanning, bezig met verf, kwasten en water . . .

Tot hij, tegen zonsondergang, de deur uitrende met iets heel voorzichtig in het holletje van zijn handen geklemd . . .

Even later beide hij hijgend bij de burgemeester van Duckstad aan.

„Burgemeester, ik heb het eerste ei gevonden!" riep hij. „Kijk maar!" en hij toonde een groot, groen, gespikkeld ei.

De burgemeester trok een gewichtig gezicht. „Het is erg groot voor een kievitsei, hè?" zei hij.

„Oh, maar het was ook een grote kievit," zei de Boze Wolf.

„Nou, kom maar eens mee," zei de burgemeester, en hij ging Midas voor naar een vertrek waar in het midden op een tafel . . . vijf kievitseieren lagen!

„Je ziet, je bent niet de eerste," zei de burgemeester. „Het eerste ei is zelfs niet in Duckstad gevonden, maar in Hobbeldorp, waar Guus Geluk met vakantie is. Maar laat je eitje maar hier, Midas, ik ben dol op krielkippeëitjes!"

OOM DONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE

Peter v. d. Kiel is 9 jaar en spaart speldjes en kaarten van dieren en treinen. Zijn adres is: Gooi's Kinderziekenhuis, Afd. P.N.R., Crailosseweg, Huizen (Post Bussum).

Correke Heeren is 11 jaar en spaart suikerzakjes, speldjes en sigarebandjes. Haar adres is: Pastoor Bastiaensingel 5, St.-Willebrord.

Herman Kamp is 6 jaar. Hij spaart speldjes, suikerzakjes en kaarten van Swiebertje. Zijn adres is: St.-Geertruidenziekenhuis, Kinderzaal 3e, Deventer.

Alko van Iddekinge is 11 jaar en spaart speldjes, postzegels en sigarebandjes. Zijn adres is: San. „De Klokkenberg", Juliana-pav. Serre 35, Breda.

Jan Kuppens is 7 jaar en spaart speldjes en kaarten van Ivanhoe. Zijn adres is San. „De Klokkenberg", Kamer 36, Breda.

Ansje Vos, Wehl. Ik vind het erg leuk dat je me wat vaker wilt schrijven, maar bedenk wel, Ansje: je huiswerk gaat voor! Dag, Ansje! Ik hoop dat jullie deze week weer gezellige brieven sturen naar: Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 12

1. SLAAGT MET VLAG EN WIMPEL
2. IS EEN DWINGELAND
3. STUURT EEN ANSICHTKAART
4. IS ERG OPGEDIRKT
5. WOONT OP DE OUDE SCHANS
6. DROOMT VAN DE WOLGA
7. KNIPT IEDERE SNOR AF!
8. HEEFT HET ALTIJD GEDAAN

IN elke zin die achter het jongens- of meisjesgezicht staat, is een jongens- of meisjesnaam verborgen. Als je de (door ons) bedoelde namen gevonden hebt, vormen de eerste letters van 1 tot en met 8 de naam van een soort jachthond.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 25 maart aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.

Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing nr. 12" en daaronder wat je wilt hebben: horloge of autoped.

OPLETTEN ALLEMAAL!

De winnaars van prijsvraag nr. 5 zijn:

1e prijs: horloge of autoped: Robbie Harders, Brugastr. 155, **Den Haag. 2e prijs: weefdoos:** Greetje Greven, Lijsterbesstr. 6, **Nieuwolda. 3e prijs: badmintonspel:** C. en I. v. d. Sanden, **Nispen;** T. Vervoort, **Goirle;** A. Letteboer, **Almelo;** J. v. Hemert, **Haaften;** E. Rath, **Amsterdam;** H. Stouwdam, **Oldebroek;** M. en E. Derksen, **Eerbeek;** A. Grouweleeuw, **Rotterdam-17;** M. Hoogland, **Alkmaar;** P. Hengsdijk, **Goes.**

Bal: L. de Wolf, Donkerbroek; R. Meerhof, **IJmuiden;** J. Horsman, **Witharen gem. Ommen;** Sj. Heesakkers, **Mill;** N. v. Bergen, **Eelde;** A. v. Loon, **Goirle;** N. Kamphuis, **Oost-Souburg;** K. Zwaneveld, **Foxhol;** M. Harselaar, **Alpen a. d. Rijn;** B. Miltenburg, **Baambrugge;** I. Helle, **Aalsmeer;** J. Coenen, **Opijnter, Brabant (België);** R. Leidelmeijer, **Sneek;** K. Peeneman, **Veenendaal;** M. Maes, **Mechelen, Antwerpen (België);** J. Verberne, **Helenaveen-Deurne;** M. Helmes, **Etten;** Th. Kiggen, **Weert;** D. Luyk, **Schiedam;** F. Jacobs, **Ewijk.**

De oplossing van prijsvraag nr. 10 luidt: HERSTELLINGSOORD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ria Veldhuis, Heemskerk. Is je vinger nu weer beter, Ria? Wat zal dat pijnlijk geweest zijn! Ik vind je postpapier erg mooi. Dag, Ria!

Lenie Schram, Hremskerk. Dat was een leuke tekening, Lenie! Als je weer eens tijd hebt, schrijf je me dan nog eens een gezellige brief? Dag, Lenie!

Jan Willems, Overlaan. Natuurlijk mag jij in de Brievenbus staan, Jan! Maar als je me nog eens schrijft, vertel je dan wat meer over jezelf? Tot de volgende keer dan!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

WALT DISNEY

Donald Duck

en de regendans

Kijk nou eens, oom Donald!
X Wijst de plaats aan waar jullie moeten beginnen te zoeken, jongens! Je denkt toch niet dat ik jullie had gestuurd als ik al wist waar de mijn was... nietwaar?
Oom Dagobert.
Ik had het moeten weten! Een VERDWENEN goudmijn!
Hé, kijk eens, oom Donald!
Oh, nee! Een lekke band!
En het waren gloednieuwe banden!
Hé! Wat steekt er uit die band?
Help! Een PIJL van een INDIAAN!
Oei!
Luister eens, oom Donald . . . „P.S. Wees voorzichtig! Dit is Indiaans grondgebied! Kijk goed uit!"
Ik zal in het vervolg zeker uitkijken! Dit is de laatste keer dat ik een opdracht van oom Dagobert aanneem! (WEL ALLE . . BLAAAH! WAAAH!)
Rustig, oom Donald!
WAAAH! WAHAHA! WOEH!
Wocht! Wees stil! Beweeg niet! Zeer leerzaam! Kijk goed naar vreemde dans van bleke snaterbek!

Oom Donald! KIJK DAAR!
INDIANEN!
Niet bang zijn! Ik zal dit wel even opknappen!
OEF!
Waarom jij niet meer dansen?
Dansen?
Oh, dat! Nou, kijk, ik . . . eh . . . ik was 'n beetje opgewonden, kwaad, begrijpt u wel, op . . .
Pssst! Oom Donald!
U kunt misschien beter net doen alsof u wel . . .
Je kon wel 'ns gelijk hebben!
Nou, eh . . . kijk, hè, groot opperhoofd, eh, ik was een beetje opgewonden door de hitte en zo, en ik docht dat . . .
Hm! Regendans, huh?
En dan . . .
Jij meegaan!
Oh, lieve help, wat nu?

Wat zullen we veel kunnen vertellen op de volgende bijeenkomst van de padvinders!
Oh, grutten!
Ja, nou!
KLIK!
Misschien kan een opgewekt muziekje me een beetje opvrolijken!
Even later . . .
Gunst! Kijk eens, een dorp!
Het ziet er net zo uit als in ons padvindersboek!
Vele maanden lang geen regen op dorp gevallen! Nu jij moeten dansen . . . en dansen tot de regen valt!
Oh, dus DAT is het!
Hé, wacht even . . . in 't weerbericht voor de radio werd gezegd dat er hier vandaag regen zou vallen! Mij benieuwen!
Jij trekken pak van regenmaker aan!
Goed, jij hebt het voor het zeggen!
Laat ik opschieten voordat er wolken komen!

WAAAH! WAHAHA! BLAAAH!
Oef . . . die rotsen zijn hard — mijn arme voeten!
Pssst, oom Donald!

Wij hebben net het allerlaatste weerbericht gehoord op de autoradio! De komende moond is er geen kans op regen!
Oei!

Waarom lij niet dansen? Er zijn nog geen spetter te bekennen!
Kijk maar eens naar mijn voorhoofd!

Hm! Voeten van bleke snoterbek worden misschien moe von 't dansen op harde stenen!
Uh, ja! Jazeker!

Mompel! Mompel!
Oooh! Mijn voeten, mijn arme voeten!

Tjonge, wat een opluchting! Ik ben er of!

Gunst, oom Donald,
wat goon we
nu doen?
Laat me even nadenken, jongens!

Hoe voelen bleke snaterbek zich nu?

Verschrikkelijk, groot opperhoofd! Auw!

Jij rusten! Morgen er zijn weer een dag! Er warden nieuwe stenen gebracht, veel zachter om op te dansen!
Slik!

Nou, nou, hij zet door!
Ik heb er genoeg van, jangens, we gaan er vannacht vandoor, lekke band of niet!

Die nacht . . .
In orde, jangens! Ik gelaof dat de kust vrij is!
Voorzichtig, oom Donald!

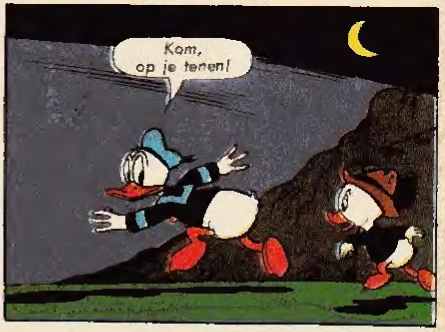
Kom, op je tenen!

Alles klaar? Hou je hoeden vast! Dit wordt geen plezierritje!
Toe maar!

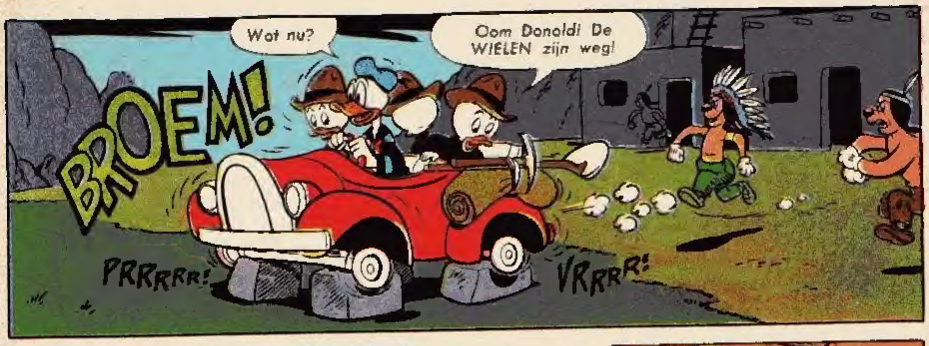
Wat nu?
Oom Donald! De WIELEN zijn weg!
BROEM!
PRRRRR!
VRRRR!

Opperhoofd hebben wielen gebruikt voor kar om stenen te halen!
Ja, dat zal wel!

Bij zonsopgang . . .
Oom Donald! U moet opstaan! Het is tijd om te gaan dansen! Vooruit!
Huh?

Nou, daar gaat-ie dan, jongens, hup met de beentjes! Wat een baan!
Veel succes!

JOHOEP!!!!!
Naunou, oom Donald vat het nogal ernstig op, zo te horen! Wat doet hij z'n best!

Wat is er aan de hand?
Kijk eens, jongens . . .

Kijk eens goed naar die ZACHTE STENEN!
WORDT VERVOLGD

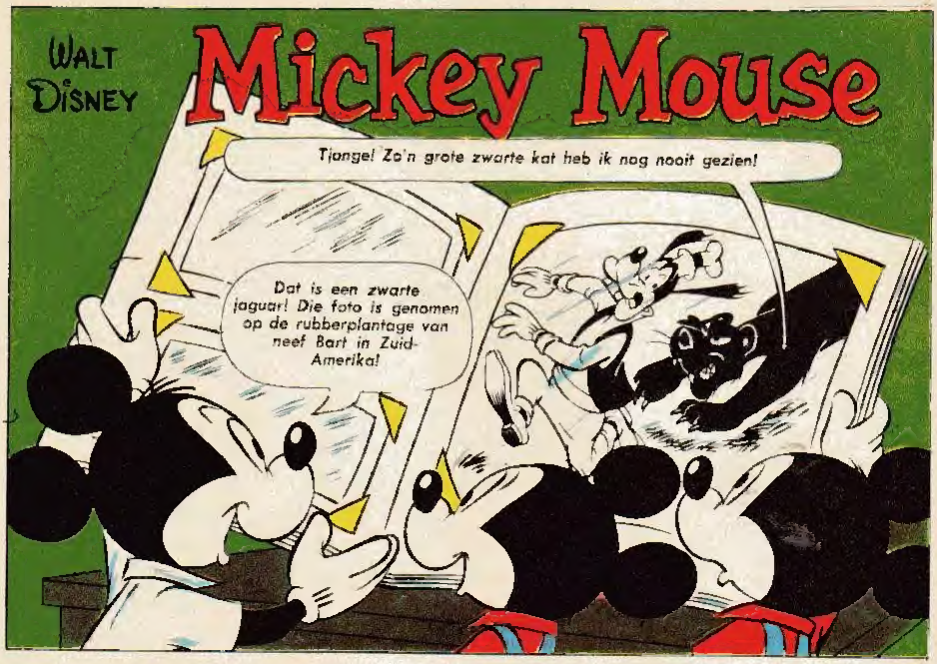
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Tjonge! Zo'n grote zwarte kat heb ik nog nooit gezien!
Dat is een zwarte jaguar! Die foto is genomen op de rubberplantage van neef Bart in Zuid-Amerika!

„Het begon allemaal toen ik een telegram had gekregen van neef Bart . . .“
Ho, Goofy! Ik moet iets belangrijks met je bespreken!
Neem me niet kwalijk dat ik niet dadelijk de deur open deed, maar ik moest onder m'n stellage door kruipen!

Ik was moe van dat gesleep met pannetjes en blikjes om het water op te vangen, en daarom heb ik deze gaten gemaakt zodat het water vanzelf naar buiten loopt!

Maar waar wou je me over spreken?
Mijn neef Bart zit in moeilijkheden! Hij wil dat ik naar Zuid-Amerika ga!

Hij zegt dat hij alle hulp nodig heeft die hij maar kan krijgen, en daarom dacht ik dat jij misschien wel mee zou willen gaan!
Je kunt op me rekenen, Mickey!

Later, in Zuid-Amerika
Dus deze rubberplantage is het bezit van jouw neef Bart!
Ja! Hij heeft er zijn hele leven voor gespaard en een tijdje geleden heeft hij hem gekocht!
Kom niet dichterbij! Pas op! Ik waarschuw je! Kijk toch uit! Niet verder lopen!
Gunst! Je neef schijnt niet erg blij te zijn ons te zien! Hij doet helemaal niet hartelijk!
HELP!
Oeit We wilden bij je neef binnenvallen, maar niet op deze manier!
Ik heb je nog gewaarschuwd!
Ik wou dat dit de enige moeilijkheid was waarmee ik t op de plantage heb te stellen!
Wat is er toch aan de hand, Bart?
Er zweeft hier een zwarte kat rond, en hij heeft me niets dan angeluk gebracht!
Een zwarte kat brengt geen angeluk! Dat is bijgelavige onzin!
Oh nee? Daar heb je die zwarte kat die ik bedoel!
Help! Een zwarte jaguar! En de grootste die ik ooit heb gezien!
GRROMM!
Vlug! Naar het huis!
(Slik!) Ja, graag zelfs! Die poes heeft zin in iets anders dan een bakje melk!

We hebben 't gehaald... op het nippertje!
WLAM!
WRAAAW!

Die kat is er de oorzaak van dat ik op de flles ga! Mijn helpers zijn er van door gegaan uit louter angst!
Als die kat iedereen wegjaagt, waarom vang je hem dan niet?

Dat heb ik geprobeerd, maar hij is te slim! Ik heb vallen gezet en kuilen gegraven, maar hij loopt er niet in!

Als ik deze week niet wat rubber kan verkopen, verlies ik alles weer waar ik zo lang voor heb gespaard!
Kat of geen kat . . je hebt zojuist twee nieuwe helpers gehuurd! Je kunt op ons rekenen!

En dus . .
We snijden de schors in zodat het rubbersap in de emmers loopt en als de emmers vol zijn, halen we ze op!
Wat zijn er veel bomen! Ik weet niet of wij drieen wel in staat zijn om al dat sap op te halen!

We moeten het sap van een paar honderd bomen ophalen, en dan weer opnieuw beginnen!
Wat een gesappel om dat beetje sap!

Oef! Ik word moe van dat werken! Kunnen we niet even rusten?
GRR!

Platseling voel ik me helemaal niet meer vermoeid!
Waar kunnen we ons verstoppen? We halen het huis nooit meer! Dat is veel te ver!
GRRAAUW!

HELP!!
Oeit Ik heb zoveel valkuilen gegraven, dat ik deze hier was vergeten!

Kijk! Het lijkt net of die kat ons uitlacht omdat we in onze eigen kuil zijn gevallen!
Nou, we zitten hier tenminste veilig!

Hmm! Misschien is onze zwarte vriend alleen maar ondeugend, en helemaal niet zo gemeen!
Tja, hij heeft eigenlijk nog nooit iemand pijn gedaan!

Even later ..
(Zucht!) We krijgen de rubber nooit op tijd op de markt met die jaguar in de buurt!
De kust is veilig, hij is weg!

Het is jammer dat we hem niet kunnen vangen! Een zwarte jaguar, en speciaal van zijn grootte, is heel zeldzaam! Een dierentuin zou een flink bedrag voor hem betalen!

We kunnen hem niet vangen! Die kat is veel te slim!

Het wordt donker! Laten we er voor vandoog maar mee ophouden!
Hmm! We komen nooit met het werk klaar als we steeds voor die kat op de loop moeten gaan!

Ik heb een wild idee, dat misschien helpt! Help me even wat bambaestokken naar binnen te brengen! Ik wil iets maken en ik wil niet dat die kat het ziet!

De volgende dag. . .
Nou, het is klaar! Ik hoop dat het gelukt! Zeg, waar zit Goofy eigenlijk?
Ik weet het niet! Ik hoop niet dat hij er in zijn eentje op uit is gegaan!

HELP! Die kat speelt kat en muis, en je mag drie keer raden wie de muis is! HELLUP!
RRRR!

(Slik!) Die kat klimt de boom in alsof ie een echte KAT is!
Hou je vast, Goofy! We komen eraan!

Ik geloof dat hij me uit de boom wil laten vallen!

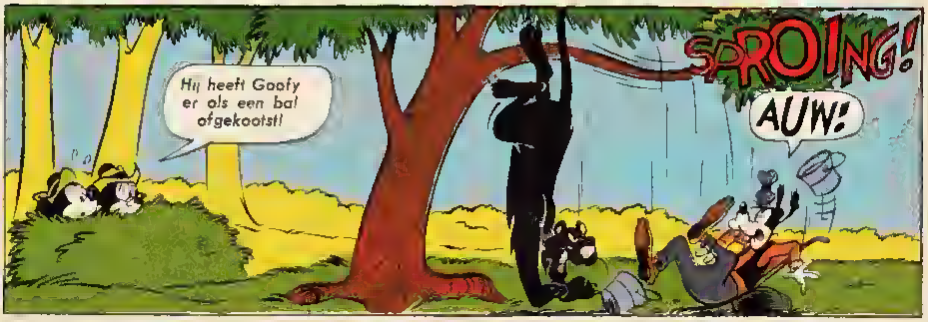
Hij heeft Goofy er als een bal afgekoetst!
SPROING!
AUW!

PLETS!

Die kat is alleen maar een beetje speels en wil Goofy helemaal niet bezeren!

En ik heb nog nooit een speels katje gezien dat niet meteen achter een kluwen garen aan ging!

?

Ja, het is gelukt! Hij gaat er achteraan!

En regelrecht in de val die wij hebben opgezet!

Oemf!

We HEBBEN hem! De dierentuin betaalt een kapitaal voor zo n prachtig dier!

Hij vindt het vast leuk om zijn streken te laten zien aan de bezoekers van de dierentuin!

(Zucht!) Maar nu zijn we nog niet uit de moeilijkheden! We kunnen dat rubbersap nooit op tijd binnen halen!

Misschien hoeven we dat niet eens te doen! We kunnen het sap naar ons toe laten komen!

Even later

Goofy heeft dit bedacht om het regenwater uit zijn huis te lazen, maar wij brengen er het sap mee in de vaten!

Ik heb al genoeg sap om een aardig winstje te maken! Goofy, je bent een slimmerik!

Grutjes!

DE RODE DRAAD

door Guus Steenbergen

WIE wil er even een paar knotten wol naar juffrouw Broddel brengen?" vroeg moeder. „Ze moet nodig weer eens wat voor me breien." „Hè, bah," zei Doortje, „'t Is zo'n eind weg" „En 't is er altijd zo saai," vulde Piet aan. „Onzin," zei moeder, „weet je wat, jullie gaan even samen Je hebt toch niets te doen. En 't is gezelliger ook."
Nog even sputterde het tweetal wat tegen, maar tenslotte gingen ze toch. Een kwartiertje later waren ze al bij het huis van juffrouw Broddel. 't Stond een eindje buiten het dorp, net aan 't begin van een groot stuk bos. Juffrouw Broddel zat op de bank achter haar hulsje, toen de kinderen er aan kwamen 't Was een vriendelijk oud vrouwtje, dat niets deed dan breien, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Er waren mensen die zeiden dat juffrouw Broddel ook een beetje kon toveren. Maar niemand had het haar ooit zien doen „Zo kinders," zei juffrouw Broddel, „kom je me weer eens wat wol brengen? Dat is goed hoor. Want Ik kon juist niet vooruit met mijn breiwerk. Ik ben gisteren namelijk een boi rode wol verloren. In 't bos hierachter Ik merkte het pas toen ik weer terug was van de wandelIng. Kunnen jullie hem niet even voor me opzoeken? Als je hem vindt, krijg je straks allebei een ulevel. Is dat goed?"
„Ja hoor," zei Doortje, „wij zoeken dIe bol wel even op Hè Piet?"
„Mij best," zei Piet. „'t Lijkt me wel spannend." En daar gingen ze samen, de tuin uit en het bos in. Ze waren juist een dichte meldoornstrulk voorbij, toen Piet ineens bleef staan. „Kijk nou toch eens," zei hij „Hier llgt een rode draad En dIe gaat daar dat konijnehol In Zou de bol daar misschien ingerold zijn?" „Ik denk het wel," zei Doortje. Ze trok eens aan de draad. Maar er was helemaal geen beweging in te krijgen. Ze trok nog een keer, nu wat harder En ineens gebeurde er iets. Uit 't hol kwam een dik konijn gehold, met zeven kleine konijntjes achter zich aan. En van dIe zeven hadden er al zes een keurig rood dasje om. Alleen het zevende dasje was nog niet klaar. Dat was het moederkonijn nog aan het breien, zo vlug ze het met haar pomspootjes maar kon. „Lieve help," zei Doortje verbaasd, „Ik wist helemaal niet dat een konijn kon breIen."
„Nou, je ziet het," zei Piet, „Maar weet je wat elgenlijk niet in orde is? Dat beest breit dasjes van juffrouw Broddels wol."
„Dat zie ik best," zei Doortje. „Maar we moeten haar toch wel even het laatste dasje af laten maken, vind Ik. Anders gaat dat ene konijntje vast huilen."
„Nou, nou," zei Piet, „je overdrijft nogal hoor. Maar enfin, dat dasje Is nou toch bijna klaar. Dus laten we maar even wachten."

Samen stonden ze toe te kijken, hoe het dikke konijn haastig doorbrelde Zo nu en dan llet het een steek vallen. Maar daar lette 't niet op Eindelijk was 't dasje klaar Met één knauw van de scherpe tanden beet 't konijn de draad door en verdween in vliegende vaart In haar hol, samen met haar zeven kindertjes.
„Gomple," zei Doortje, „wat een haastig konijn. Zou 't de hele bol hebben opgebreid? Of ligt dIe misschien nog verderop in 't bos?"
Ze keek om zich heen of ze ergens iets roods zag. „Ja," riep ze na een ogenblik, „ik zie hem al. Daar llgt-ie"
Ze pakte de draad op en begon er een bolletje van te maken Maar 't ging niet lang goed Want vlakbij de bosvijver hield de draad alweer op.
„Hé," zei Doortje, „zou dit nu echt het einde zijn?"
Ze stond nog rond te kijken, toen Piet ineens opgewonden schreeuwde „Kijk-----! Kijk dáár eens"
„Waar?" riep Doortje. Maar meteen zag ze het. Door 't gras sprong een grote, groene kikker, met een rode gebreide zwembroek aan. En „plomp", daar plonsde hij de vijver in.
„Hihi," gniffelde Doortje, „wat een mooi gezicht was dat."
„Ja," zei Piet, „dat was 't. Maar 't heeft juffrouw Broddel wel weer een eindje wol gekost 't Zal mij benieuwen of er nu nog wat over Is."
Een poosje zochten ze ijverig de omgeving van de bosvijver af. Ditmaal was 't Pietje die de

rode draad terugvond. Maar hij was hem meteen weer kwijt ook. Want juist toen hij de draad in 't oog kreeg, werd het laatste eindje door een mooi rond gaatje in een dikke boomstam naar binnen gehesen.

„Verdraaid," zei Piet, „daar zit er natuurlijk weer een te breien."

Illustratie Carol Voges

Hij loerde eens door het gaatje. En jawel hoor. Daarbinnen zat een mooie groene specht vlijtig te breien.

„Weet jij wat die breit?" vroeg Piet. „'t Lijken wel kleine bijenkorfjes."

Nieuwsgierig keek Doortje naar binnen. „O, ik zie 't al," riep ze toen. „'t zijn eierwarmers. Wat slim van dat beest. Nou hoeft hij tenminste niet de hele tijd te zitten broeden."

„Ja maar," zei Piet.

„Niks te maren," viel Doortje hem in de rede. „'t Arme dier moet toch zeker zijn eierwarmers afmaken."

„Die krijgt hij toch niet af," zei Piet. „Z'n wol is bijna op."

„Dan geef ik hem er nog een stukje bij," zei Doortje. „Eens kijken hoeveel hij nog nodig heeft."

Ze tuurde eventjes aandachtig naar binnen. Toen wond ze een flink stuk draad van haar bolletje en propte dat door 't gaatje.

„Zo," zei ze, „nu krijgt hij 't wel klaar."

„Maar er blijft op die manier haast niets over voor juffrouw Broddel," zei Piet. „Zullen we eens kijken of er ergens nog een stukje draad ligt?"

„Mij best," zei Doortje, „ik vind 't allemaal reuzespannend."

Langzaam wandelden ze samen verder, scherp uitkijkend naar de rode draad.

„Ja," riep Doortje ineens, „daar ligt hij."

„Maar hij beweegt alweer," riep Piet. „Laten we hem maar vlug pakken. Anders is dit stuk ook weg." Ze holden met z'n tweeën achter de draad aan, die snel tussen de dennenaalden verder schoot. Maar plotseling stonden ze allebei stil.

„Hé," riep Piet, „kijk daar nou eens."

„Wat een deugniet," riep Doortje. „Vooruit Piet, pak hem het bolletje af." — Wat er dan wel gaande was? Nou, een meter of wat verderop zat rechtovereind een dikke hamster. Hij had een bolletje rode wol in zijn voorpootjes en zat ijverig de rest van de draad erop te winden. 't Ging zó vlug, dat je de pootjes haast niet zag bewegen.

„Geef hier die bol," riep Piet en rende op de hamster af. Maar op dat ogenblik was de hamster klaar met opwinden. Vliegensvlug stopte hij de bol wol in een van zijn wangzakken en verdween ermee tussen de struiken.

„Da's nou jammer," zei Doortje. „'t Was nog zo'n mooie bol."

Haastig begonnen ze tussen de struiken naar de hamster te zoeken.

Maar ja, die zat daar natuurlijk allang niet meer.

En zo gingen even later Piet en Doortje teleurgesteld terug naar juffrouw Broddel, met niets dan het hele kleine bolletje wol, dat Doortje had overgehouden. Ze waren net het tuinhekje door, toen Doortje ineens uitriep: „Kijk eens Piet, daar heb je die hamster weer."

„Ja," zei Piet strijdlustig, „ik zie hem. En nu ga ik hem pakken ook."

Maar dat hoefde heus niet. Want voordat Piet ook maar één stap had kunnen doen, was de hamster de tuin al doorgerend, recht op juffrouw Broddel af.

Met een kwiek sprongetje zat het beest op de bank naast haar.

En terwijl juffrouw Broddel vriendelijk toekeek, viste de hamster de bol rode wol uit z'n wangzak en legde die netjes in haar schoot.

„Maar-maar," stotterde Doortje stomverbaasd, „wat is dat nou?"

„Och heden," zei juffrouw Broddel medelijdend, toen ze zag hoe beteuterd het tweetal keek. „Da's waar ook. Ik was helemaal vergeten dat ik Hompie, mijn goudhamster er ook op uitgestuurd had om die bol wol te zoeken. En nu is hij je nog te vlug af geweest ook.

Maar jullie hebben toch gelukkig óók nog wat gevonden, zie ik. Wel bedankt voor de moeite, hoor. En hier hebben jullie allebei twee ulevellen."

Zwijgend pakten de kinderen de ulevellen aan. Want ze waren nog steeds niet bekomen van hun verbazing.

Pas toen ze weer onderweg waren naar huis, zei Doortje: „Die juffrouw Broddel toch met haar goudhamster en haar bos vol breiende beesten. Zou ze nu echt niet een beetje kunnen toveren?"

„Ik weet 't niet, hoor," zei Piet. „Maar wat ik wèl weet, is dat 't een spannend avontuur was, dat gezoek naar die rode draad."

FLESSEN ONTKURKEN

Zo kun je het hieronder beschreven trucje wel noemen. Het komt erop neer dat je de kurk uit de fles blaast. Er moet meteen bij verteld worden dat het niet de op de fles passende kurk is; dat zou echt niet mogelijk zijn. Je zoekt een kurk die met wat apelling in de hals past. Leg de fles op de tafel met de opening juist even over de rand. Schuif de kurk geheel in de hals. Om te voorkomen dat de fles gaat rollen plaats je er aan weerszijden twee liggende boeken tegen. Zeg nu tegen de toeschouwers dat je de fles zult ontkurken, echter zonder fles, kurk of tafel aan te raken. Dan zeg je: „Wat denkt u, zou het misschien met hard blazen gaan?"

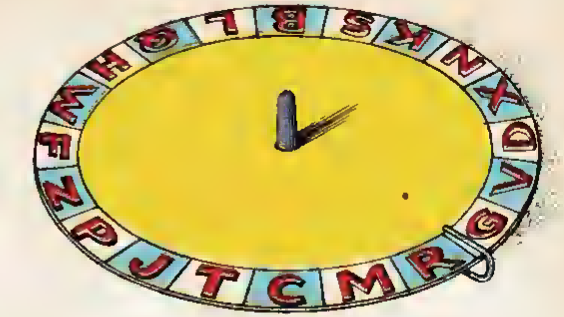

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

Waarschijnlijk roept je publiek meteen: „Dat is geen ontkurken! De kurk schiet dan toch in de fles!" „We zullen eens zien," zeg je. Daarop knie! je zover neer, tot je mond precies voor de flesopening is gekomen en je houdt een afstand van ± 5 cm.

Nu blaas je even uit [illegible] de kurk schiet uit de fles en valt voor je voeten neer. Hoe kan dat. ? De luchtstroom verlaat met grote snelheid je mond; een deel ervan stroomt rond de fleshals, een deel botst tegen de voorkant van de kurk en een klein gedeelte wil tussen kurk en binnenwand van de fleshals naar binnen. Dit laatste gelukt in zoverre, dat in dezelfde inhoud van de fles nu meer lucht aanwezig is dan normaal.
Die luchtmassa oefent gedurende een korte tijd juist genoeg druk uit op de achterkant van de kurk om deze uit de hals te duwen.

WIE ZIET ER WAT IN?

MIDDEN in een vierkant stukje hout slaan we een spijker en hierop balanceert een grote schijf dik karton of triplex. Langs de rand tekenen of plakken we alle medeklinkers. Dat zijn dus de letters van het alfabet, uitgezonderd A, E, I, O, U, Y. Hang de schijf op door middel van een huisje (bijv. een metalen potloodpuntbeschermer), waarin de spijkerpunt komt. Met duim en wijsvinger laten we de om de huis vastgelijmde schijf op de spijkerpunt draaien. Wanneer de schijf tot stilstand is gekomen, wordt een der lettervakjes aangewezen door een omgebogen en in het voetstuk vastgezet stuk metaaldraad.
Het is niet nodig de schijf lang te draaien. Er kan een onbepaald aantal spelers aan het spel met de schijf meedoen. Elk heeft een papiertje en potlood waar op hij of zij de verdiende punten noteert.
De spelleider bedient de schijf. Het spel gaat nu als volgt. Zodra een der spelers van twee of meer gedraaide medeklinkers met toevoeging van een klinker een woord kan vormen, roept hij dit duidelijk. Een éénlettergrepig woord is een punt, een tweelettergrepig woord is twee punten, een drielettergrepig woord drie punten waard.
De leider draait bijv. eerst een J, daarna een G. Niemand laat iets horen. Dan staat de schijf stil bij de R en een speler roept: Jager! Hij mag twee punten noteren.
Zijn er twee of meer spelers die hetzelfde woord hebben gevonden dan zijn de punten voor degene die het woord het eerst roept.
Vind je het tekenen van de letters op de schijf te moeilijk, knip dan letters van de koppen uit de krant of een tijdschrift en plak deze langs de rand van de schijf.

DE WONDERKAST

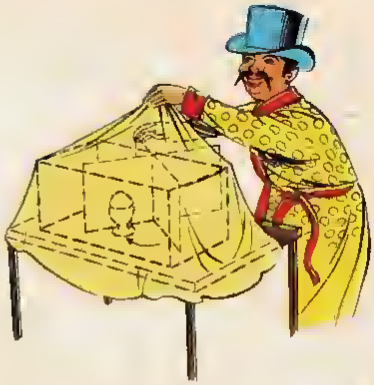

Bij het goochelen wordt vaak gebruik gemaakt van alledaagse gebruiksvoorwerpen, zoals een spel kaarten, een hoed, flessen en glazen enz. Maar soms heeft de goochelaar voor een bepaalde truc een speciaal voor het doel gemaakt apparaat nodig. Degenen onder jullie die graag goochelen, zullen veel succes hebben met het hierbij afgebeelde hulpmiddel. Van voren gezien is het niet meer dan een open kastje met een middenschot.

Op de werktekeningen zien we echter dat er een foefje aan is: het kruis, gevormd door achterwand en het aan de achterzijde doorlopende schot, kan in de kast worden rondgedraaid. Het schotgedeelte dat er dus als het ware „extra" aanzit wanneer de achterwand in de juiste stand is gedraaid, is voor het publiek niet zichtbaar. Je moet het kastje dan wel op een niet te laag tafeltje plaatsen, zodat het op ooghoogte van de zittende toeschouwers komt.

Met behulp van het apparaat kunnen in de vakjes aangebrachte voorwerpen verdwijnen en weer te voorschijn komen of van plaats worden verwisseld. Deze voorwerpen mogen niet te zwaar zijn. Ze kunnen namelijk niet op de bodem worden gezet, maar moeten tegen de wanden worden geklemd. Bij de verdwijntruc gebruiken we bijvoorbeeld een houten kandelaar met kaars en een dopje met een ei.

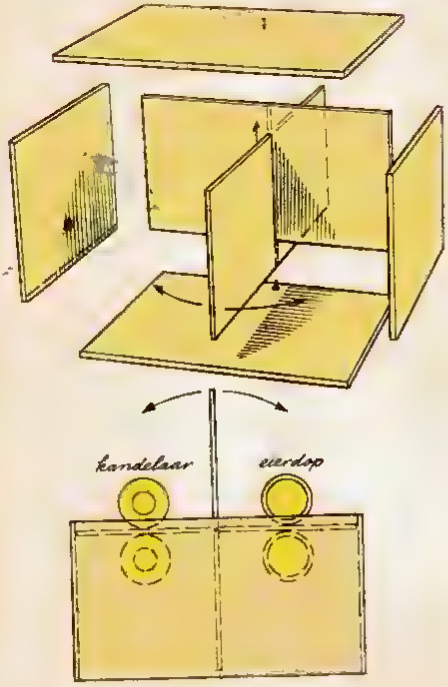

Voor de toeschouwer moet het net zijn of deze los op de bodem staan, bevestig de voorwerpen dus niet te hoog. De verwisseltruc vereist grote oplettendheid. Er zijn vier voorwerpen nodig, welke twee aan twee gelijk is voor het oog, aan elkaar gelijk moeten zijn. Het bovenaanzicht laat zien hoe we de doppen en kandelaars aan weerszijden van het schot monteren. Het publiek ziet dus eerst de kandelaar in het linker- en de dop in het rechtervak.

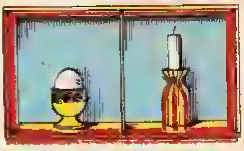

Na onze manipulaties blijkt de toestand omgekeerd te zijn.

Een derde variatie laat merkwaardige veranderingen zien aan de voorwerpen. In de ene kandelaar zet je een korte kaars die nog niet heeft gebrand, in de andere een half opgebrande kaars. Ook het ei verandert in het ene dopje doe je een gaaf ei of alleen de kapotte schaal. De truc moet verrassen en we zullen deze dus snel moeten uitvoeren. Van te voren oefenen is dus wel nodig.

Tijdens het wegdraaien van het wandschotgedeelte bedekt een ondoorzichtbare doek de kast. Houd deze met de linkerhand wat omhoog, terwijl de rechter met een snelle, maar niet overhaaste beweging het kruis een halve slag laat draaien. Meteen daarop trekken we de doek weg.

Het kastje kan het best van dun spaanplaat worden gemaakt (9 à 10 mm). Laat de delen door de houtleverancier op maat zagen. In het achterwandje en in het middenschot zagen we een sleuf ter dikte van het spaanplaat en even lang als de halve hoogte van de delen. We kunnen ze dan zo in elkaar schuiven. De draaipunten zijn spijkertjes die door het bovenblad en bodem zijn geslagen in het kruismidden. Om wrijving te voorkomen houden we tussen onderkant van kruis en bodem een zeer geringe speling met behulp van een plat metalen ringetje. Schilder het toestel niet te licht, waardoor de naden tussen kast en bewegend gedeelte zichtbaar zouden worden.

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Vader, luister eens! Ik heb een baantje . . . ik ga voor boer Bolder werken!
Oe-oei! Ik heb vast een nachtmerrie! Een baantje!! WERKEN!!!

Mijn eigen zoon . . een wolf . die werkt! Heb je je verstand verloren?

Het wordt tijd dat je het een en ander gaat begrijpen . over het leven . . over WOLVEN! Wolven werken niet! Wolven verdienen de kost met gemene streken . eh, met zwendelaartjes Eh, ik bedoel, met hun VERSTAND!

IK hoef niet te werken omdat ik een vindingrijke geest heb! En het wordt tijd dat jij je door ook eens wat in gaat oefenen!
Goed vader! Ik zal eens kijken wat ik er morgen aan kan doen!

Boer Bolder gaat naar de stad en ik moet op de boerderij passen, ik mag in m n eentje alles doen!

Tjonge! Wat een geweldige kans! Terwijl dat brave zoontje van me op de boerderij past, zorg IK voor een lekker maaltje: een paar vette kippetjes ... en misschien valt er nog wel meer te halen!

De volgende morgen ...
Ik laat alles met een gerust hart aan je over, Wolfie! Ik weet zeker dat je goed op de boerderij zult passen!
Oh, ja hoor, baas Balder! Er zal geen boef kans krijgen iets weg te halen, rekent u daar maar op!

Vader zegt dat een slimme wolf overal iets op kan bedenken! Nou, eens kijken ... ik moet op de kippen passen en op het maisveld ... en op ...

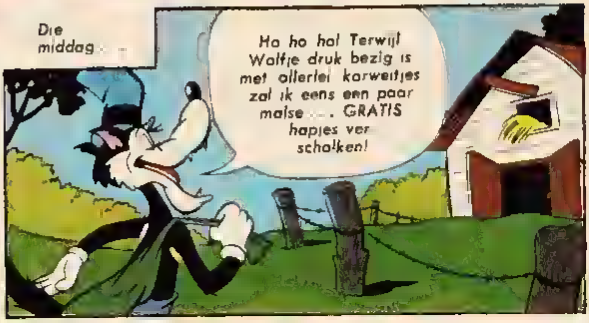
Die middag ...
Ha ha ha! Terwijl Wolfje druk bezig is met allerlei karweitjes zal ik eens een paar maiskolven ... GRATIS hapjes verschalken!

Pooh, moet je dat zien! Een wolf laat zich door niemand de wet voorschrijven!
Oh, vader! Niet aan dat draad komen! Dat is een VINDING van mij!
BOLDERS BOERDERIJ NIET OVER 'T DRAAD STAPPEN!

OEW!
Ik heb het onder stroom gezet om indringers buiten te houden!

Maar nu u toch eenmaal binnen bent, kunt u wel even meegaan om te kijken hoe goed ik voor alles gezorgd heb hier op de boerderij!
Ik wou dat je wat beter voor je vader zorgde! Is me dat een behandeling!

Het is een grote boerderij met veel bijgebouwen! Dat is het kippenhok!
Oh, JA?! Za, zo!

Zeg maar niets meer! Ik ben altijd al dol op kippebouttjes . . . eh, op kippen! Ik mag graag naar ze kijken, bedoel ik . . . vooral als ze in de pan liggen!
POK!
AUWW! Dat is gemeen!
Wolfje, je mag wel oppassen met die kip! Ze heeft een directe linkse die aankomt als een kanonskogel!
Dat is geen kip, vader! Dat is weer een uitvinding van mij! Of nee, eigenlijk heeft u me op het idee gebracht!
Ik heb een hoefijzer in die bokshandschoen gedaan! . . . Weet u nog wel dat u eens zei dat wolven altijd op die manier vechten?
Had je dat maar vergeten!
Ik heb nog een paar vindinkjes toegepast, hier op de boerderij . . .
Auw! Oaah! Eh . . . die boerderij interesseert me geen steek meer, Wolfje! Ik geloof dat ik maar zo gauw mogelijk naar huis ga . . . ik neem de kortste weg, door het maisveld!
Je kunt een maisveld niet onder stroom zetten! Ik kan gemakkelijk een lekker maaltje meenemen onderweg!
Rook de stengels niet aan, vader! . .
. . . Ik heb er een paar aan de bijenkorf vastgemaakt, zodat niemand de maiskolven stiekem kan plukken!
BZZZ!
BZZ!

ZZAZ!
Ik geloof dat dat nog wel de beste vinding is die ik gedaan heb! Vindt u ook niet, vader?

PLENS! PLOENS!
Vader heeft me vast niet gehoord! Zo te horen is hij bezig eindelijk eens een bad te nemen..., in de vijver van boer Bolder nog wel!

Brrr! Het water is koud! En ik kan niet uit de vijver komen tot het donker wordt en de bijen terug gaan in hun korf!
Bzz!

Later
Dat heb je keurig gedaan Wolfje! Je hebt werkelijk uitstekend op de boerderij gepast! Je bent een flinke kleine wolf!
Oh, dank u wel voor het pluimpje, boer Bolder!

Die avond
Dag, vader! Ik ben blij dat u er weer bent! Ik hoop dat u net zo'n fijne dag hebt gehad als ik! Boer Bolder heeft me een pluimpje gegeven omdat ik zo goed heb opgepast!

BAH!
BAH! PLUIMPJES! Bah! Wat heb ik daar aan? Die kun je toch niet eten!
Oh, DEZE pluimpjes wel!

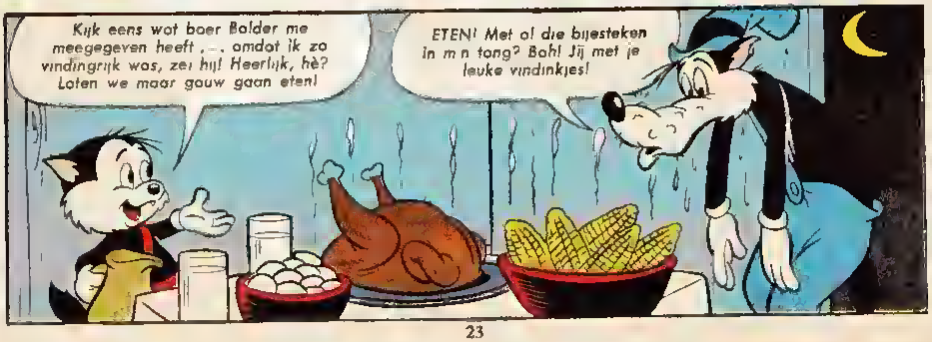
Kijk eens wat boer Bolder me meegegeven heeft,... omdat ik zo vindingrijk was, zei hij! Heerlijk, hè? Laten we maar gauw gaan eten!
ETEN! Met al die bijesteken in m'n tong? Bah! Jij met je leuke vindinkjes!

illustration
HANS KRESSE

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

Stevijn Costersz. van Hoorn is door Haan Knijpvuist, een oude Watergeus, gepaaid om dienst te nemen als scheepsjongen. Dan maakt hij het afschuwelijke mee van

DE OORLOG

ZEIL — aan — stùùûr!....." De langgerekte kreet van de uitkijk verwekte op slag grote opschudding. Iedereen vloog naar stuurboord of in het want, schutte het zonlicht uit de ogen en tuurde naar de einder. Ook Stevijn voelde zijn hart een buiteling maken, maar niet van vreugde — och heden neen! Hij had zo gehoopt dat er niets zou gebeuren. De magere vlaskop met zijn zenuwachtig knipperende ogen voelde zich nog altijd een vreemde eend in de bijt, ja hij was er zelfs zeker van dat hij nooit zou wennen op dit kaperschip vol kanonnen en ruw volk. Bevelen schalden van de kampanje, waar kapitein Jan de Witte direct de teugels stevig ter hand nam. De geuzen vlogen met opgestroopte mouwen aan het werk. Ra's en zeilen kraakten toen de *Dolfijn* zich steunend en sidderend op haar zij legde en in wolken van opspattend schuim van koers veranderde: rechttoe rechtaan op de zeilen die in de verte waren gezien.

De vijf andere geuzenschepen volgden direct haar voorbeeld en in dreigende gevechtsformatie snelden zij toe. Stevijn raakte van schrik bijna de kluts kwijt. Maar daar kreeg-ie de tijd niet voor van alle kanten regende het snauwerige bevelen op hem neer. „Hier, sjor die vuurpot vast!" „Pak an, dat moet naar dat kanon daar!" Ocharm, hij kreeg die zware korf met ijzeren kogels haast niet vooruit — en hij liep ook nog een hollende geus voor de voeten en kreeg daar zo'n labberdoedas voor, dat zijn muts tot over zijn ogen zakte.

Wat een opwinding, wat een spektakel!

Zij bevonden zich midden in de Zuiderzee, in het zogenaamde Pottegat tussen de twee zandbanken 't Revelsant en de Hoge Boom. Daar vertoonden zich dikwijls vissersvloten, afkomstig uit Urk of Ens of van de Kamper Landen. Inderdaad bleken de zeilen waar zij op afgingen, toe te behoren aan een vissersvloot. En toen deze de beruchte Watergeuzen op zich af zag komen, werden de netten ijlings binnenboord gehaald en ging men aan de haal. Oho, ohoho, de geuzen gromden van ongeduld en zouden liefst met bolle wangen meeblazen in het zeil om nog maar harder vooruit te komen; een driftbui die Stevijn allerminst deelde. „Spaanse hûûlk'!. ....." De stem van de uitkijk trilde van opwinding hij had de zware fok en de kastelen op voor- en achterschip herkend! [1]) De geuzen gilden van verrukking. Een Spanjool, dat betekende vechten!... Maar hun blijdschap werd gevolgd door een woedende kreet van teleurstelling: de Spanjool ging er vandoor! Ja natuurlijk, hij was op zijn eentje in de minderheid, maar hij was per slot aangesteld als bewaker van die vissers, nou, 'n mooie bewaker hoor!..... Kijk 'm es lopen, de lamplepier! — Stevijn echter kreeg een kleur van geluk.

De geuzen zetten alle zeilen bij om op de vissers in te lopen. Die vluchtten in de richting van het Kamper Diep.

Als ze de kans zagen om die vaargeul naar hun stad te bereiken en zich daar veilig te stellen onder de hoede van de garnizoenskanonnen, waren de geuzen hun prooi kwijt.

Daarom gooiden dezen alles op alles. En ja, hoor, zij haalden de zoveel trager zeilende vissers in, terwijl de vaste wal nog maar als een flauwe, grijze lijn uit de horizon opdoemde. Snel omsingelden de geuzen de twaalf logge vaartuigjes en op het eerste het beste waarschuwingsschot uit een kartouw [2]) flapperden de zeilen omlaag als de vleugels van in het nauw gedreven meeuwen, die bang neerhurkten. Dreigend naderden de Watergeuzen.

En toen, tja, toen kreeg Stevijn groot verdriet om wat-ie moest aanschouwen. De vissers waren immers ook Nederlanders, en zij waren een even stoer varensvolk als de geuzen. Maar deze scholden ze de huid vol en noemden hen Spanjolenknechten en landverraders. De vissers zeiden niets terug; zij stonden op een kluitje bij elkaar, nors en doodsbleek, maar kaarsrecht overeind en met gebalde vuisten.

Kapitein Jan de Witte praalde het dichtstbijzijnde vissersbootje. „Hier spreekt Jan de Witte der Watergeuzen! Wie is uw aanvoerder?"

Een gedrongen gebouwde visser, de muts achter op een harde kop met borstelig haar, riep krachtig terug. „Ieder van ons is schipper voor zich. Wat mot je?"

„Ik eis in naam van Oranje jullie schepen op! Jullie vissen voor de vijand!"

„Wij vissen voor onszelf! Dat wij in de greep der Spanjolen zijn, is onze schuld niet, noch onze wil!"

„Elk net vis dat jullie ophalen, helpt de voedselvoorziening der Spaanse legers!"

„Ik zeg je dat wij in de eerste plaats voor onszelf vissen. Geef jij soms mijn vrouw en koters te eten?"

„Het is oorlog!"

„Mijn gezin gaat vóór!"

„Schipper, ik móét jullie schepen opeisen. Maar jullie zelf, komen jullie bij ons aan

boord — vecht met ons mee tegen de tirannie!"
„Ik zei je al dat ik een gezin heb, Watergeus Wat jij doet, moet jij weten, maar ik heb voor vrouw en kinderen te zorgen!"
Het gesprek was even hartverscheurend als vruchteloos.
Stevijn voelde zijn hart in het lijf omdraaien van afschuw.
Was dit nou de oorlog? De pijn, het onrecht, het verdriet dat mensen, dat Nederlanders elkaar onderling aandeden?
Hij hoorde het bevel van kapitein Jan de Witte, een luide, harde stem zonder spoor van medelijden·
„Schipper, gooi je vlotten buitenboord en stap erop over Ik geef jullie vijf minuten, daarna boor ik je schepen in de grond!"
Een geweldig gejoel steeg op van de geuzenschepen.
Op dat moment knapte er iets in Stevijn.
„Nééh!" gilde hij, spierwit en met overslaande stem
„Dat kan niet — dat mág niet! Het is gemeen, geméén!!" en huilende van drift en met gebalde vuisten stoof hij op de kampanje af.
Iemand stak gauw een been uit — hij sloeg met zo'n klap tegen het dek, dat het was of zijn schedel aan scherven sloeg, toen zonk een geweldige duisternis over hem neer . .

De geuzen waren alweer op terugreis toen Stevijn tot bewustzijn kwam. Een weeë pijn bonkte in zijn hoofd en hij voelde zich wat misselijk
„Zo, ben je daar weer?" hoorde hij een krakerige stem. „Hier, drink dit." Zijn hoofd werd opgetild en de harde rand van een scheepsmok tussen zijn tanden gewrongen- Een scherp, vies goedje gulpte zijn mond binnen. Hij moest wel slikken om niet te stikken en toen kreeg hij een hevige hoestbui en hij zag allemaal sterretjes- „Mool zo," bromde Haan Knijpvuist te vreden. „Die Spaanse rum, daar krijg je zelfs doden weer mee levend!"
Toen Stevijn de ogen opsloeg, zag hij dat de zon onderging- Maar de pracht en glorie van de bloedrode avondhemel werd teniet gedaan door Haans lelijke kop Gauw sloot Stevijn zijn ogen weer; hij wilde Haan niet zien, niemand wilde hij meer zien, alle geuzen waren lelijkerds en harteloze schurken!
„Tja," bromde Haan- „Ik most je wel beentjelichten, voordat je domheden uitbaalde, broertje- Wat bezielde jou eigenlijk?"
Bitter sloeg Stevijn de ogen weer op „Die arme vissers — het was geméén wat de kapitein met ze deed! En jullie moesten 'r ook nog om julchen, valserikken! Bah, wat zijn julhe voor kerels?"
Hij kon wel spúgen
Haans gezicht, eerst zo gemoedelijk, werd donker van woede
„Jongetje," fluisterde hij schor, „daar most Ik je 'n pak ransel voor geven waar je van piepte. Maar Ik wil 't je voor één keer vergeven, omdat je niets anders bent dan een stomme heethoofd! Maar nou zet je je oren wijd-open voor wat ik je zeggen ga — neen, kijk me aan, jandorie! — je bent 'n snotneus, maar snot neuzen motte leren als ze eens mán willen worden!"
En of Stevijn wilde of niet, hij moest het wel aanhoren
„'t Gaat over de schipper. Jij wou 'm van gemeenheid beschuldigen Luister. De schipper is van Leeck, dat leit tussen Hoorn en Enkhuizen .. da's te zeggen eigenlijk van Grootebroek, da's een eind verder het land in, daar woonde 'le met z'n vrouw en kind. — ja, kijk maar niet zo gek, de schipper is ook maar een gewone mens! Toen het hommeles werd met de Spanjool, moest de schipper voor z'n leven vluchten Hij kreeg geen kans z'n gezin mee te nemen En da's hard voor een man. Je hebt 't daareven zelf van die vissers kenne horen een vrouw en koters, die wegen zwaar . " En Haan Knijpvuist, die zelf kind noch kraai bezat, knikte woedend. , Nou, waar kon de schipper als varensman anders heen dan de vrije zee op? Da's met ons allemaal zo Bovendien kunnen we op zee knokken tegen de Spanjool en hem alle verlies en verdriet betaald zetten. Ik wil niet zeggen dat we hellige boontjes zijn, och heden neen. Maar je mot zo rekenen- we zijn van huis en haard verjaagd, hebben álles verloren behalve onze vrijheid, we worden achterna gezeten en opgejaagd als schurftige honden, als we in hun handen vallen hoeven we niet op pardon te rekenen. Als 't zover met een man is, dan blijft er ook weinig moois in hem over, zeuntje. Dan vecht-ie oog om oog, tand om tand!"
Haan haalde diep adem
„Maar we gaan verder over de schipper Die zat zo'n jaartje buitengaats, toen hij van een vluchteling uit dezelfde streek moest horen dat zijn vrouw intussen was gestorven. Het kind, een dochtertje, was daardoor alleen achtergebleven Nu al drie jaar heeft de schipper niets van 'r gehoord Hij weet niet eens of ze nog leeft — niéts weet hij!"
Haans stem werd hard en schor.
„Weet jij met wat voor verdriet kapitein Jan de Witte in z'n lijf rondloopt, jongetje? Neen, hè?! Maar daarom mot jij je grote schreeuwmond houden En ik zeg je dat de schipper de fijnste vent in de wereld is!
Jij hebt daareven- zelf meegemaakt dat ie de vissers de kans gaf om op hun vlotten naar de vaste wal en naar hun vrouw en koters terug te keren
Dacht je dat een ander dat had gedaan? Bij ons is het wie niet vóór ons is, is tegen ons en daarmee géén pardon! Een ander had ze zonder er een woord over vuil te maken, over zeild en aan de vissen te voederen gegeven! Versta je?"
Haan zweeg
Toen eindigde hij, iets kalmer „Onze schipper is MENS gebleven Mens met een hart. Daarom wordt-ie de Witte genoemd — Jan de Witte — Jan met het Witte hart.. "

De zee bruiste, Onder vol zeil gingen de geuzen op haven aan De maats zongen „Joho, joho ...!"
En Stevijn kon wel huilen en hij wist niet waarom.
De rode gloed doofde aan de hemel en de avond viel over de Zuiderzee

Haan Knijpvuist hees zich overeind en slofte weg. „Dat jong zal 't nog moeilijk krijgen," bromde hij voor zich heen. „Maar als de oude Haan 't goed ziet, zal-ie 't klaren " en tevreden hees hij zijn broek op en stemde luidkeels met zijn maats in.

[1]) HULK· zwaar zeeschip, voornamelijk gebruikt voor vrachtvaart, doch in oorlogstijd dikwijls ingezet als escortevaartuig
FOK· op grote schepen het vierkante zeil aan de voorste mast; op kleinere schepen een driehoekig zeil tussen voorste mast en boegspriet
[2]) KARTOUW· middelzwaar kanon.

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Na Monaco en de Nederlandse Antillen heeft nu ook Luxemburg tekeningen van meisjes en jongens op een serie postzegels geplaatst. Er is kans dat Nederland dit voorbeeld gaat volgen. Wellicht worden de ontwerpen voor de kinderpostzegels van dit jaar gekozen uit de inzendingen van de kindertekenwedstrijd van het Comité Kinderpostzegels. De Luxemburgse zegel die je hier ziet, komt uit een serie van zes (met in totaal drie verschillende tekeningen) en geeft ons een kijkje in de benedenstad van Luxemburg. Deze benedenstad is heel oud (er is ook een moderne bovenstad), hier moet het kruispunt zijn geweest van een paar belangrijke Romeinse heirwegen. Er kwam eerst een burcht te staan en later, in de tiende eeuw, werd het een stadje. In de loop van de geschiedenis heeft deze benedenstad heel veel belegeringen doorstaan. Met zijn uitgebreid net van ondergrondse gangen en zijn ondergrondse kruit- en voorraadkamers was het een bijna onneembare vesting. Op de andere zegels van deze serie zie je een groepje van drie torens en de bekende Adolphbrug, die, ondanks zijn vijfentachtig meter lengte, toch maar één boog heeft.

OVERWERK

Wilson Barrett, een beroemd Engels toneelspeler in de vorige eeuw, vroeg eens een twee loodgieters, die naar zijn volle tevredenheid een moeilijk karwei aan zijn huis hadden opgeknapt: „Willen jullie mij weleens in de schouwburg zien spelen?"

„Héél graag, meneer," was het antwoord.

Wilson Berrett gaf hun beiden een vrijkaartje voor de allerduurste plaatsen, waar de twee werklieden naar het later bleek ook gebruik van hadden gemaakt ...

Een week nadien kreeg Wilson Barrett een nauwkeurig omschreven nota voor de loodgieterswerkzaamheden thuisbezorgd en onderaan was de volgende post toegevoegd: „Vier uur overwerk in de schouwburg: 8 shilling!"

* * * * * * * *

WORSTELAAR REDT „ROLLENDE STEEN"

„Welke steen is er nu zo belangrijk dat hij door een worstelaar gered moet worden, en wat was dat dan wel voor steen?" zul je misschien vragen.

Wel, het was Mick Jagger, een lid van de beroemde zanggroep „The Rolling Stones", die ook bij ons in Nederland de boel op stelten kwamen zetten.

Bij een optreden in een Londense tv-studio, waar het nogal onrustig toeging, bestormde een groot aantal meisjesfans het toneel en vooral Mick was het die het ontgelden moest.

Er was stellig niet veel van Micky's kostuum overgebleven als niet de worstelaar Jack Pollo met zijn zoon in de zaal had gezeten. Hij kwam Micky snel te hulp, die als een echte Rolling Stone over het toneel rolde en trenen met tuten huilde.

Oplossing van DD 11, bldz. 25

Sander en Jaap zaten 50 jaar geleden samen op school. 5 x 4 = 20, 4 x 6 = 24, 2 x 3 = 6; te zamen is dat 50.

„POPPENDAG" OP SCHOOL

Het wordt vandaag een dolle dag,
't Is „Poppendag" op school.
De meisjes brengen poppen mee,
De jongens niet, dié niet, oh nee,
Die lachen zich een hoedje
Om heel dat mal gedoetje.
Ze slaan naar elke poppenkop...
Ze vinden „poppendag" een flop!
Maar al de poppenmoeders
Die dragen trots en blij
Hun poppenkindjes voor zich uit,
Ze letten niet op 't plaaggefluit...
Niet op 't gebóéh en op 't gelach!
Want 't is hún feest, hún poppendag!

TOM POES en de SCHAT-SCHERVEN

HOE-OE-OE! W-WATER!!
HAHAHA! DAT ZAG IK AANKOMEN TOEN DAT PAPGEZICHT PEPERI-PEPERI BESTELDE!
HIER BABY9 NEEM EEN SLOK9 OM DE BRAND TE BLUSSEN.
MIJN NAAM IS..PFFF..BOMMEL9 NIET BABY9 PFFF! EN IK HOEF...PFFF...NIET GEBLUST TE WORDEN.
VOORUIT!
ALS PAMPLONI JE IETS AANBIEDT9 HEB JE HETMAAR TE SLIKKEN!
HOE-OE OEOE!
ZIE JE? HAHAHA! HELEMAAL UITGEBLUST!
BAH9 WAT EEN FLAUWE GRAP!
JA..PFF. DAT ZAL IK HEM INPEPEREN!

ALS U DENKT DAT U EEN BOMMEL ONGESTRAFT KUNT—EH..
HM, EEN HEER MAAKT GEEN SCÈNES IN HET OPENBAAR...
WAARD!
DIE KEREL DAAR HEEFT ME LASTIG GEVALLEN. ZET HEM UIT UW ZAAK!
DAT DURF IK NIET, SINJOOR. HET IS PAMPLONI, HOOFD VAN DE GEVREESDE MOPPIABENDE,
OP DAT OGENBLIK KOMT EEN OUDE BEKENDE BINNEN.
MOET IK DAN MAAR ALLES SLIKKEN?!
WAT DUIVE KATERS, ALS DAT DIE OVERGEHAALDE BOBBELS EN TOM POES NIET ZUN! WAT KIJKEN JULLIE ZUUR. BEVALT DE HAP NIET, OF...
STIL, BRULBOEI!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 65, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à / 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Surinaame:** / 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86481. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** / 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
©1965 Walt Disney Productions

Jongens, meisjes, deze advertentie moet je uitknippen en bewaren!

DOE MEE! - LEUKE FINNBROD WEDSTRIJD

In elk pak Finnbrod zit · extra! - een mozaïekspel.

wie maakt het mooiste mozaïek?

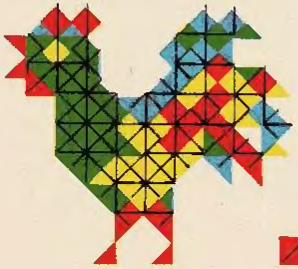

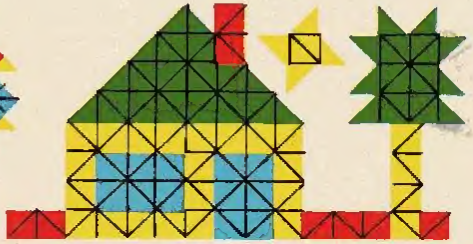

Fietsen, skelters, rolschaatsen, poppen en nog veel meer prijzen

Dit moet je doen

1. Maak van de mozaïekjes een huis, een haan, een boot of een harlekijn, op je eigen manier.
2. Plak je werkstuk op stevig papier.
3. Schrijf op de achterkant je naam, adres, woonplaats, 'jongen of meisje' en je leeftijd. Iedereen t/m 12 jaar kan meedoen.
4. Doe je werkstuk in een envelop en schrijf erop: Finnbrod Mozaïekwedstrijd-postbus 1480 - Amsterdam.
5. Post de envelop (voldoende gefrankeerd!) vóór 10 april 1965.
6. Je mag zo vaak insturen als je wilt.

Wedstrijdbepalingen

Prijzen worden toegekend door een deskundige jury, de uitspraak is bindend. Over de prijsvraag wordt niet gecorrespondeerd. Alle inzendingen worden eigendom van Finbrood NV. De prijstoekenning ligt ter inzage bij Finbrood NV, Keizersgracht 309, Amsterdam.

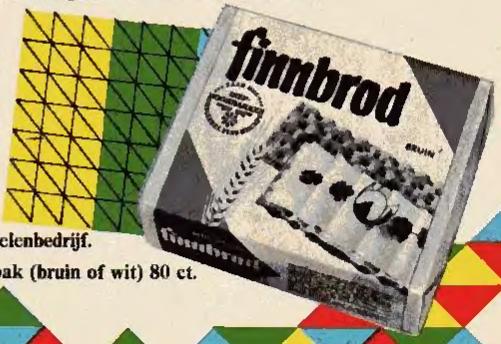

VRAAG THUIS FINNBROD
verkrijgbaar bij ieder levensmiddelenbedrijf.

Groot pak (bruin of wit) 80 ct.